

I landstingets møde den 9. marts 1951 (L. sp. 698) meddelte formanden, at han fra justitsministeren havde modtaget en skrivelse, hvori der stod:

„Af en af rigsadvokaten til justitsministeriet fremsendt sag fremgår det, at *landstingsmand Jens Peder Jensen Ravn* er sigtet for overtrædelse af §§ 9 og 60 i lov nr. 352 af 22. juli 1945 om en ekstraordinær formueopgørelse m. v. ved at have undladt at medtage ihændehaverpapirer af pålydende værdi 68 200 kr. og af kursværdi 75 855 kr. i sin i henhold til den nævnte lov indgivne formueopgørelse pr. 23. juli 1945 og ved i tiden derefter af denne skjulte formue at have dels bortskænket uregistrerede ihændehaverpapirer af pålydende værdi 56 200 kr. til forskellige institutioner, dels overdraget sådanne ihændehaverpapirer af pålydende værdi 12 000 kr. til sin søn.

Efter rigsadvokatens indstilling skal justitsministeriet under henvisning til grundlovens § 56, 1. pkt., anmode om landstingets samtykke til tiltale mod landstingsmand Ravn i overensstemmelse med nævnte sigtelse.“

I henhold til forretningsordenens § 24 blev skrivelsen henvist til udvalget for forretningsordenen, der ligeledes fik overgivet en skrivelse til landstingets formand, hvori landstingsmand Ravn anmodede om, at hans immunitet, jfr. grundlovens § 56, måtte blive hævet, således at den mod ham verserende sag kunne fremmes ved retten.

Den 13. marts 1951 afgav udvalget for forretningsordenen følgende indstilling til landstinget:

„I henhold til justitsministerens skrivelse af 8. marts (bilag 1) og i overensstemmelse med den af landstingsmand Ravn fremsatte anmodning (bilag 2) indstiller udvalget, at landstinget giver samtykke til tiltale mod landstingsmand Ravn i overensstemmelse med den i justitsministerens skrivelse nævnte sigtelse.“

I tingets møde den 15. marts 1951 (L. sp. 804) vedtoges denne indstilling enstemmigt med 58 stemmer.